

บันทึก

เรื่อง นักโทษชายบุญวงศ์ อมาตยกุล ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาเกี่ยวกับการ

ตีความในพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พุทธศักราช ๒๕๕๗

หนังสือเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๗๖๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา และให้ความเห็นในปัญหาว่า นักโทษทหารที่ต้องโทษตามคำพิพากษาของศาลฐานขาดหนีราชการทหารนั้น ถ้าไม่ได้ต้องคุมขังอยู่ในวันประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พุทธศักราช ๒๕๕๗ ไม่ว่าจะเป็เพราะหลบหนีจากที่คุมขัง หรือเพราะเหตุอื่นใด จะอยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓ บัญญัติว่า "ให้พระราชทานอภัยโทษแก่บรรดานักโทษซึ่งต้องรับโทษจำคุกเพราะหนีราชการทหารหรือตำรวจอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาทหาร โดยได้กระทำความผิดนั้นก่อนวันที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และศาลพิพากษาถึงที่สุดก่อนวันใช้บังคับตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือภายในเก้าสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกานี้"

ตามถ้อยคำในมาตรานี้ เห็นได้ว่าอภัยโทษแต่เฉพาะนักโทษซึ่งต้องรับโทษจำคุก คำว่าต้องรับโทษจำคุกนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าไม่หมายรวมถึงผู้ที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แต่หลบหนีไป เพราะนอกจากถ้อยคำในดัวบทจะแสดงอยู่เช่นนั้นแล้ว เจตนารมณ์ของการให้อภัยโทษก็มีความหมายในทำนองเดียวกัน

(ลงนาม) ส. วินิจฉัยกุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๐